

NASTRZĘPIĆ (7) *vb pf*

a jasne.

inf nastrzępić (1). ◇ *fut 3 sg* nastrzępi (2). ◇ *praet 3 sg m* nastrzępił (1). ◇ *con 3 sg m* by nastrzępił (1). ◇ *impers praet* nastrzępi(o)no (1). ◇ *part praet act* nastrzępiwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Pokryć, obłożyć czymś nastrzępionym [co; w tym czym (6)] (7) : A ná końcu Rubinem wielkim záfádzono/ Abfzlagiem by iedwábkiem/ wżędy náftrzępiono. *RejFig Bb3v*.

Zwrot: »piorkiem, pierzem nastrzępić« (1:1): [słowa bez prawdy] Są prawie iáko gdy ná fię kto cudną fzáte oblecze/ á błotem iá vplufka / álbo pierzem náftrzępi. *RejZwierc 13v*; siá póćiwy człowiek może ku dobremu Rzeczypóspolitey poľużyć/ á málo nie więcey niż ow co piorkiem czubek náftrzępiwszy iáko kániá po polu lata. *RejZwierc 145*.

Przen (4) : Trzebá tám subtylnieyfzá mieć wzory robotá/ Miárą wżytko pokryflác rozumem á cnotą. A náftrzępić nádzieią wiárą á ftałością/ Vfznurkowác nadobnie prawdziwą miłością. *RejZwierc [207]*; Comus go zbytkiem vpľrzył: á Bacchus obzarftwem: A Sinon Sifyphow fyn náftrzępił go łgárftwem. *KlonWor **v*.

a) *O falach (1)* : Morze nie ftoi nigdy/ záfwdy płynie: Teraz kędzierze náftrzępi/ w godzinie Dnem wzgóré ftanie *KochPieś 49*.

b) *O błyszczących ozdobach (1)* :

W połączeniu szeregowym (1): [człowiek szuka] rozmaítých farb á złothá á frebroá/ czymby ono márne fwe ciáło záfárbował/ náftrzępił/ á vzłócił. *RejZwierc 156v*.

Formacje współrdzenne cf STRZĘPIĆ SIĘ.

Cf NASTRZĘPIONY

JR, TK